

Tilfælde skulde underlægges Krigsbestyrelsens Befaling, naar Staden angrebes eller trueedes med ssendtligt Overfald. Dette har Udvalget ikke kunnet være enig i; Udvalget har formeenet, at der maatte være andre Tilfælde, hvor dette kunde være nødvendigt. Jeg maa med Hensyn hertil tillade mig at fremsføre den almindelige Grundsatning, at det vist maa ansees nødvendigt — og jeg troer, at Udvalget deri er enig med mig —, at Væbningen underlægges Hærbefalingen, naar den skal virke i Forening med det Militaire, for at der ikke skal danne sig en skadelig Opposition. Nu troer jeg, at denne Samvirken med Militairmagten, ligesaavel kan finde Anvendelse under alvorlige borgerlige Uroligheder, som naar Staden truees med ssendtligt Overfald, og jeg mener altsaa, at det kunde give Anledning til en ikke gavnlig Spaltning, naar det ikke forsaabanne Tilfælde var bestemt, at Borgervæbningen skulde underlægges een Commando med Militairet. Jeg indrømmer vel, at der kan være forskellige Meninger herom; men Sagen har stillet sig saaledes for mig, og jeg troer, at Udvalget iøvrigt deri er enig med mig. Vi have derfor ikke indladt os paa det stillede Endringsforslag til hvad der engang af os var vedtaget.

Justitsministeren: Naar jeg tillader mig at tage Ordet mod det af Udvalgets Minoritet til § 2 stillede Endringsforslag, tør jeg gaae ud fra det Haab, at det ærede Thing ikke vil antage, at jeg taler mod dette Forslag af en utidig Lyft til at vedligeholde en større Birkedreds end der efter Omstandighederne maatte findes at være hensigtsmæssig. Det er jo ligesaa vel af Interesse for det Offentlige, som for den enkelte Minister, at Forretningerne ere hensigtsmæssigt fordeelte, og det er derfor alene af Hensigtsmæssigheds-Hensyn, at jeg taler, og ikke fordi Forslaget gaaer ud paa en Formindskelse af Justitsministeriets Omraade. Jeg maa først bemærke, at Forslaget gaaer ud paa to Ting, for det Første paa, at Overbefalingen over Borgervæbningen skulde henlægges under Stadens Magistrat, og dernæst paa, at, naar der skulde indhentes en kongelig Befaling vedkommende Borgervæbningen, skulde dette skee igjen-

nem Indenrigsministeren, altsaa hele Borgervæbningen skulde unddrages Justitsministeriets Omraade. I denne Henseende maa jeg tillade mig først at bemærke, at, forsaavidt det gaaer ud paa, at Stadens Magistrat i Fremtiden skulde have den egentlige Overbefaling, saa har jeg allerede ved det Forslag, som først blev forelagt forskellige Autoriteter til en Omorganisation af Borgervæbningen, for at tjene som Grundlag for de videre Forhandlinger i denne Sag, allerede viist, at det ogsaa forekommer mig hensigtsmæssigt, at det her i Udvalget udtaltes, at Stadens Magistrat havde en væsentlig Indflydelse paa Borgervæbningen. Der er saamange Forhold, som ikke kunne afgjøres uden en Indflydelse af den hele Communalbestyrelse; thi Alt hvad der staaer i Forbindelse med det Pecuniaire maa nødvendigviis forhandles af den, og derved faaer den hele Communalbestyrelse en betydelig Indflydelse derpaa. Men jeg blev under de senere Forhandlinger gjort opmærksom paa, at den egentlige Overbefaling, Alt, hvad der angik Commandosager, ikke egnede sig til at henlægges under en collegial Bestyrelse, men at det navnlig maatte ansees at henhøre til den Embedsmand, hvem Ansvarret for den rigtige Anvendelse af de Kræfter, som stilles til Disposition for Overbefalingen, paalaae. Det vil vistnok i mangfoldige Tilfælde være en meget lang Vej at gaae, dersom hele Stadens Magistrat skulde tage Beslutning over enhver enkelt Commandosag. Der foresalder af den Slags Sager vel ikke mange, men, naar de foresalde, komme de i Almindelighed saa hurtigt, at de ikke let taale flere Timers Opsættelse, og det maatte altsaa, hvis de bleve henlagte til Magistraten, rimeligiis blive Overpræsidenten, som maatte erholde Bemyndigelse til at udstede de Ordre og Befalinger, som ere forbundne med Overbefalingen. Men deraf vilde atter følge, at disse Befalinger vilde blive en enkelt Mand overdragne, hvem da Ansvarret ikke endelig paa hviler. Det endelige Ansvar maa naturligiis i dette, som i alle andre Tilfælde, hvor en underordnet Embedsmand handler, komme til at paahvile den Overordnede, forsaavidt den Overordnedes Bestemmelse i ethvert Tilfælde